

Titel: Udrag fra Stadier paa Livets Vei

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K6", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K6*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-slv-kom-shoot-slv-7625.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K6

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Börne forklarer ... en Menneskeven** : Kladden (*Pap. V B 150,24*) fortsætter: »Han beraaber sig paa et Exempel af sin egen Praxis. En fornem Dame i Paris havde en Kammerpige der paa en ynkelig Maade kom af Dage. Hun tog sig det meget nær, men hvad gjør B. ved Hjælp af tabellariske Oversigter faaer han hende beviist, at Sligt før er forekommen, og hun trøstedes. Dog det kan man kun gjøre i Paris, som B. rigtig bemærker, hvor der er en saadan Conflux af Msker«. Der sigtes til optegnelsen dateret 22. maj 1830 i L. Börnes (374,34) »Aus meinem Tagebuche«, i *Gesammelte Schriften* (371,13) bd. 8, 1840, s. 95-97, som Frater Taciturnus citerer fra *SKS 6, 442f.*, fodnoten. Her hedder det indledningsvis (442,19) om at bo i en lille by: »Wer kein Wasser in den Adern hat, oder wem keine gütige Natur ein rosenrothes Blut gegeben, das wie ein Kind von Puls zu Puls durch das Leben hüpfet: der wird in kleinen Städten leicht ein Menschenfeind, oder noch schlimmer, ein Lästerer Gottes und ein Empörer gegen seine weise Ordnung. Unter einer spärlichen Bevölkerung treten die Menschen und ihre Schwächen zu einzeln hervor, und erscheinen verächtlich, wenn nicht hassenswürdig« (»Den, der ikke har vand i årerne, eller hvem ingen godlidende natur har givet rosenrødt blod, der hopper som et barn fra puls til puls gennem livet: han bliver i små byer let en menneskefjende eller værre endnu, en bespøtter af Gud og en oprører mod hans vise orden. I en sparsom befolkning træder menneskene og deres svagheder for enkeltvis frem og tager sig foragtelige for ikke at sige afskyelige ud«), s. 95f. Efter det af Frater Taciturnus anførte citat hedder det videre: »Das Kammermädchen einer deutschen Dame in Paris zündete sich aus Unvorsichtigkeit die Kleider an und verbrannte. Die Dame war in Verzweiflung über das *unerhörte* Unglück. Ich gab ihr die amtlichen Tabellen der Präfectur zu lesen, woraus sie ersah, daß jährlich sechzig oder achtzig in Paris durch Feuertod umkommen, und daß diese Zahl sich fast gleich bleibt. Das tröstete sie viel. Das Schicksal in Zahlen hat etwas sehr beruhigendes, den Gründen der Mathematik widersteht keiner, und eine Arithmetik und Statistik der menschlichen Leiden würden viel dazu beitragen, diese zu vermindern« (»Kammerpigen hos en tysk dame i Paris tændte ved uforsigtighed ild i sit tøj og brændte ihjel. Damen var fortvivlet over den *uhørte* ulykke. Jeg gav hende præfektorens officielle tabeller at læse, af hvilke hun kunne se, at der i Paris hvert år omkommer tres eller firs personer ved brand, og dette tal er næsten uforandret. Det trøstede hende meget. Der er noget meget beroligende ved skæbnen i tal, ingen kan stå matematikkens grunde imod, og en aritmetik og statistik over de menneskelige lidelser ville bidrage meget til at formindske disse«), s. 97.

I trykt udgave: Bind 6 side 441 linje 18